

The Social Network

Vil du være min ven? Af Astrid Skov-Jakobsen

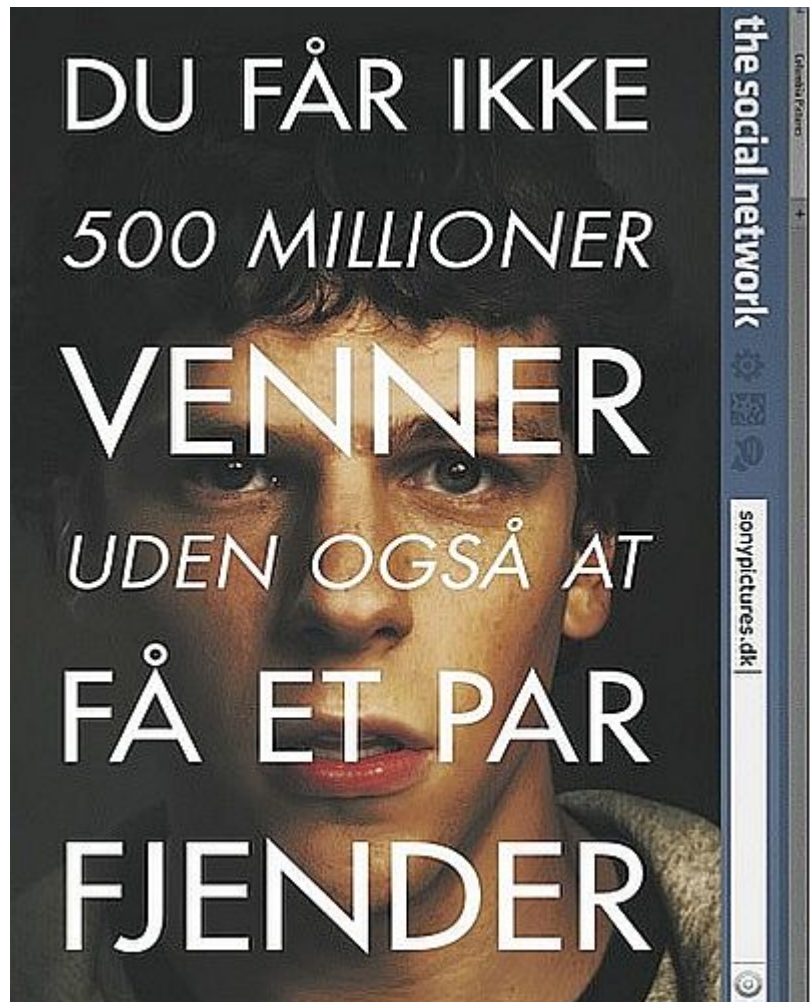
Mørke blålige toner bruges til at skabe et utroligt stemningsfyldt univers. To unge studerende drikker øl sammen på den lokale studenterbar. Fyren taler i et tempo, som kun han kan følge med i, mens pigen tålmodigt hænger ved hans ord i et forsøg på at følge med i den énsidede samtale.

Åbningsscenen formår med enkle midler at etablere stemningen der pulserer på den amerikanske college-campus, mens vi samtidig bliver introduceret til filmens omdrejningspunkt, Mark Zuckerberg bedre kendt som Facebooks fader. Her sidder skaberen af vor tids største sociale

netværk. Et program som er skabt for at lette kommunikationen, overvære éns venners aktiviteter og holde sig fuldt opdateret i sin nære og fjerne omgangskreds.

Seeren møder Zuckerberg inden han bliver mr. Facebook, netop nu er han blot en ung studerende, som forsøger at imponere pigen overfor sig. Forsøget er uden succes, for netop den menneskelige kommunikation har Zuckerberg ikke mestret. Pigen forlader ham og hans indadvendte talestrøm, og han sidder alene tilbage i baren. Ydmygelsen rammer ham hårdt, og smerten synes bedst håndterlig med alkohol og ved at forsvinde ind i den virtuelle verden. Det er sjældent, man bliver præsenteret for protagonisten i sådan et voldsomt usympatisk lys, som er tilfældet i The Social Network. En lille selvisk bølle er indtrykket man efterlades med i filmens indledende fase. Usympatisk er han godt nok, men interessen er samtidig skærpet for denne dreng, som ikke følger konventionerne for socialt adfærd.

Ubemærket springer vi mellem to tider i Facebooks korte, men begivenhedsrige historie. Zuckerbergs college år viser idéens opståen og udformning, mens fremtiden synes hensat til retssager og legale stridigheder om det nu globale sociale netværk. De gnidningsløse overgange fungerer overraskende godt. Fincher stoler på, at seeren selv kan sammensætte det narrative forløb, desto længere ind i historien vi kommer. Det er forfriskendem at seeren selv aktivt strikker forbindelserne sammen, og utroligt tilfredsstillende når flere og flere informationer bliver åbenbaret for én.

Man kunne frygte, at den avancerede computersnak, som for de fleste vel ligeså godt kunne være volapyk, ville fratage en del af spændingen i filmen, men det er ikke tilfældet. På forunderlig vis er der hermed skabt en film om et computerprogramms skabelse og de efterfølgende tørre rettighedsstridigheder, som aldrig taber pusten og intensiteten. Den umiddelbare genkendelighed seeren har med programmet Facebook er muligvis nok til at hive folk i biografen, men det ville ikke være nok til at bevare interessen under en hel films spillelængde. Den egentlige historie ligger ikke i Facebooks skabelse og imponerende popularitet. Den interessante historie er Mark Zuckerberg og hans personlige udvikling. Paradokset er tydeligt: En mand, som selv har så uendeligt svært ved at kommunikere succesfuldt med sine venner, ender med at skabe en hel generations sociale legeplads. Mark Zuckerbergs åbenlyse mangler i den menneskelige kontakt kompenseres han for med sine imponerende computerevner. Skabelsen af Facebook og de mere eller mindre virtuelle forbindelser der opstår derved, er måske netop hans måde at være et socialt væsen på.

Jesse Eisenberg spiller rollen som den konfliktramte Zuckerberg og det gør han fremragende. I sit spil tør han fremstille Zuckerberg råt, og forsøger ikke at skjule de mange usympatiske personlighedstræk. Samtidig formår han ved sit blotte blik at afsløre flere lag og en kompliceret personlighed, som synes i en konstant indre kamp. Den stærke selvstændighed og oprørstrang kæmper med den side af Zuckerberg, som blot ønsker accept fra omverdenen. Alle hans handlinger er møntet mod en trang til at blive lagt mærke til. Pengene synes ikke af interesse, men følelsen af at have skabt noget, og andres taknemmelighed for hans værk er drivkraften.

Facebook-fænomenets historie er fascinerende, men det er personligheden hos dens skaber, som er filmens midtpunkt og drivkraft. Visuelt skabes der en fantastisk samhörighed mellem billederne. Brugen af mørke toner skaber en intimitet, som var vi på vej ind i Zuckerbergs sind.

Omstændighederne omkring Facebook lægger blot kulisse til at skildre den evige jagt på venner, accept og opmærksomhed. I sin jagt på at genetablere sit sårede ego over noget så 'trivielt' som en afvisning fra en pige, skabes en hel generations sociale netværk. Trods denne imponerende bedrift sidder hovedpersonen stadig tilbage med det altafgørende ubesvarede spørgsmål: Vil du acceptere mig som ven?

Filmfakta

USA 2010 – Instr.: David Fincher – Manus: Aaron Sorkin – Medv.: Jesse Eisenberg, Rooney Mara, Bruyan Barter, Dustin Fitzsimons, Joseph Mazzellom, Patrick Mapel, Andrew Garfield, Toby Meuli, Marcella Lentz-Pope – 120 min. – Dansk biografpremiere: 14/10 2010 – Tilladt for alle, men frarådes børn under 7 år – pressebilleder © Walt Disney Studios/Sony Pictures

Links

<http://www.cinemazone.dk/review.asp?id=7561&area=1>

<http://www.philm.dk/Movie/Detail?id=1578>

<https://www.eyeforfilm.co.uk/review/the-social-network-film-review-by-andrew-grant>

<https://www.newyorker.com/magazine/2010/10/04/influencing-people>